

ГІМН ГОЩІ

Слова Ростислава ЖУРОМСЬКОГО.
Музика Степана ОСИПЧУКА.

Віки над тихою Горинню
Стоїть вона в своїй красі.
Над нею шати неба сині
Віщують день новий усім.

Приспів:

Славмо Гощу, яка молодіє,
І бажаймо їй щастя й добра.
Хай над нею завжди пломеніє
Благодатної долі зоря.

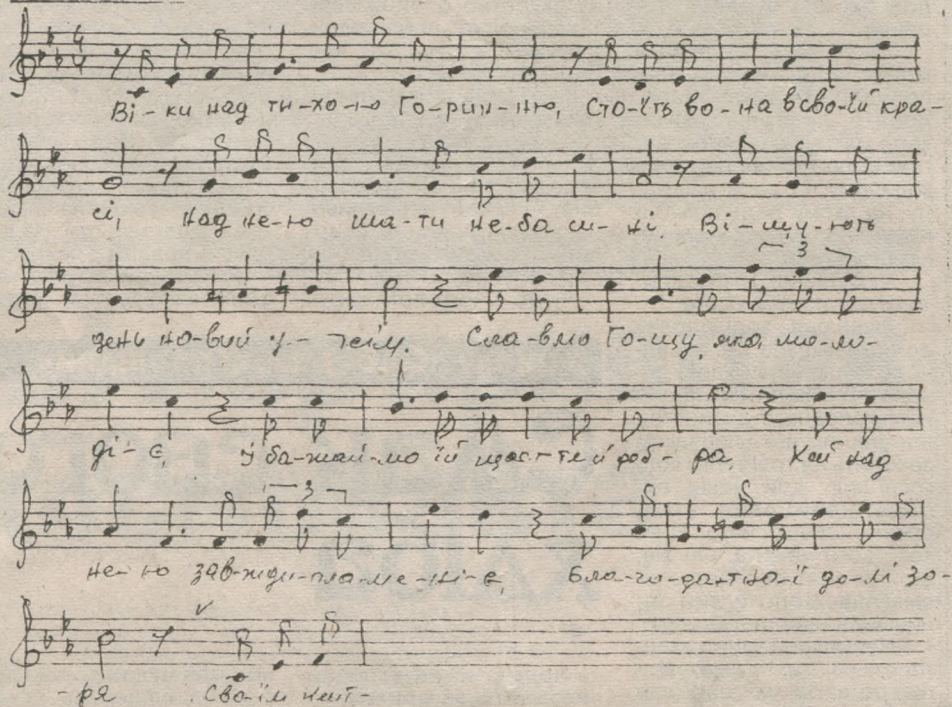
Своїм життям жили тут люди —
І ремісник, і селянин.
А трудовий кінчався будень —

їх на молитву кликав дзвін.
Приспів.

Ти не скорилась лихоліттям —
Свободи прагла повсякчас.
Твої сини відомі в світі.
Горить освіти тут свіча.

Приспів.

Чарує парку прохолода.
Тече у даль Горинь-ріка.
Гощанці — часточка народу,
І Гощі — жити у віках.
Приспів.



Ві-ки над ти-хо-ю Го-рин-ню, сто-їть во-на в сво-їй кра-сі,
над не-ю ша-ти не-ба си-ні, ві-щу-ють
день но-вий у-сім. Сла-вмо Го-щу, яка мо-ло-ді-є,
і ба-жай-мо їй ща-стя й роб-ра, хай над
не-ю зав-жди пла-ме-ні-є, бла-го-датної до-лі зо-ря.
Сво-їм жит-тям жили тут лю-ди —